

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Naročnina znaša
za vse leto 24 K., pol leta 12 K., 3 mesece 6 K. — Naročbe brez dopolne naročnine se upravnemu ne oddajo. Val dopisi naj se pošiljajo na uredniško listo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo. Naročnino, oglase in reklamacije je pošiljati na upravo listo

UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Narodni dom.)
Izdajatelj in odgovorni urednik ŠTEFAN GODINA. Lastnik konsorcij lista „Edinost“. — Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18.
Poštno-hranilni račun št. 652.941.

Izhaja vsaki dan.
Tudi ob nedeljah in praznikih ob 5. uri, ob ponedeljkih ob 2. uri zjutraj.

Posamične številke se prodajajo po 3 novč. (6 stotink) mnogih tobakarnah v Trstu in okolici, Ljubljani, Gorici, Celju, Kranju, Mariboru, Celovcu, Idriji, St. Petru, Sežani, Nabrežini, Novemestu itd.

Oglase in naročbe sprejema uprava lista „Edinost“, ulica Giorgio Galatti št. 18. — Uradne ure so od 2. pop. do 4. zvečer. — Cene oglasov 16 st. na vrsto petit; poslanice, smrtice, javne zahvale in domači oglasi po pogodbi.

TELEFON šte. 1157.

Vojna na skrajnem Vztoku.

(Brzjavne vesti).

Akcija o miru.

LONDON 12. Dopisnik lista »Morning Post« je brzjavil iz Washingtona točne podrobnosti o pogajanjih predsednika Roosevelta z Rusijo in Japonijo, po katerih pogajanjih je prišlo do formalne izročitve predsednikove note iz dne 8. t. m. obema vojujočima državama. Besedilo te note je bilo sestavljeno na podlagi posvetovanj z rusko in japonsko vlado. Rusija se je dne 7. t. m. izjavila, da sprejme Rooseveltovo ponudbo. Stavila pa je pogoj, da sme biti sprejetje ponudbe objavljeno šele tedaj, ko bo ta ponudba uradno izročena. To pa zato, da bo možno v Rusiji paziti na njen učinek in ljudsko mnenje pripraviti za mir. Potem, ko je Japonska pristala na ta pogoj, je bila naslednji dan, potem ameriških diplomatskih zastopnikov, Rooseveltova nota formalno izročena obema vladama in predsednik je nato, kakor dogovorjeno, objavil svojo noto. Rusija da se je zama trudila — prej nego je v sprejela ponudbo — da bi Zvezinene države v sprejeli moralno odgovornost glede izločanja nekkih pogojev.

Kakor je doznal »Standard« iz Washingtona je mnogo nade, da se sklene premirje. To poslednje da je že molče sklenjeno in da je stopilo v veljavo.

Brzjavne vesti.

Mednarodni botanični kongres.

DUNAJ 12. Danes je bil slavnostno odprt mednarodni botanični kongres. Minister za poljedelstvo, Buquoy, je pozdravil kongres v imenu vlade.

Ogrska kriza.

BUDIMPEŠTA 12. Ogrski korespondenčni urad poroča z Dunaja: Baron Fejervary je bil danes predpoludne ob 10. uri vprejet od cesarja v posebni avdijenci, ki je trajala blizu poldrugo uro. Po avdijenci je šel baron Fejervary v cesarjevo kabinetno pisarno, kjer se je mudil zopet poldrugo uro, na kar je obiskal ministra za zunanje stvari, grofa Goluchow-kega, in vojnega ministra Pittreicha.

DUNAJ 12. Cesar je danes predpoludne vprejel barona Fejervarya v poldrugourno avdijenco. Fejervary je na to obiskal ministra Goluchowskega in Pittreicha, a poludne je odpotoval v Budimpešto.

Rusko-japonska vojna.

TRST, dne 12. junija 1905.

Znani nemški general Mekkel, ki je bil organizator nemškega generalnega štaba, je v nekem pogovoru z dopisnikom lista »Neue Freie Presse«, izustil te-le besede: »Vedno sem smatral Kuropatkinu za

najboljega generala Rusije in do sedaj nimam nobenega razloga, da bi spreminjal to svoje mnenje.«

To mnenje nemškega generala treba debelo podčrtati izlasti pouk v vsem onim, ki so toli radi obsojali tega moža, ker niso mogli umeti koncepcije njegovih načrtov. Mi vtrajamo slej ko prej pri svojem nazoru, da je Kuropatkin poznal in umel bolje nego kdo drugi situacijo na bojišču in je tej primerno določil svojo taktiko in strategijo. Velika masa pa ni mogla umeti, da se čisto more s taktičnimi neuspeli služiti daljnim stratežnim ciljem. Ravno zadnje dni se množe veljavni glasovi ki potrjujejo to in dajajo zadoščenje Kuropatkinu za mnogokratne krivične napade.

Sedaj se svet poplavlja z neštivilom vesti, ki vse zvane jako optimistično glede bližnjega sklepa miru. Mi smo že irakili svoje mnenje ki ja, da Rusija ne odklanja principijelno miru, da pa ne more privoliti v mir, ki bi mu bila posledica: abdikacija Rusije na skrajnem Vztoku.

V tem smislu ne izključujemo (da-si tudi o tem nismo prepričani), da pride do pogajanj o sklepu miru. Ali pogajanja ne pomenjajo še sklepa miru. Pogajanja so le pot, ki eventualno more dovesti do cilja, ali niso — cilj sam!!

Da vse one vesti, ki govore o sklepu miru že kakor o gotovi stvari, malo preveč hite pred dogodki, o tem pričajo razne izjave od veljavne ruske strani.

Ured. lista »Slovo« beleži to-le izjavo nekega zastopnika ruske vojne uprave, ki je bil pozvan v Carsko Selo: Pogajanja o sklepanju miru se ni dosedaj pričelo in se ne mora pričeti.

Naj bi se pod danimi okolnostmi povprašalo katero-koli zastopstvo naroda, da-li je ugodneje nadaljevati vojno ali pa sklep miru, bi priznavala sicer, da je sklep miru potreben, vendar pa ni dvomit, da so na skrajnem vztoku vsi danes možni pogoji v sedanjem položaju Rusije za isto nevsprejemljivi. Samo za vapošen konec vojske gre tu in le v tem smislu je možno in verjetno, da se predloži mirovno vprašanje zastopnikom naroda. Prerano in neosnovano je mnenje, da je nadaljevanje vojne na morju nemogoče. V tem pogledu gre le za vprašanje časa.

Vojvoda Batjanov, povprašan po nekem korespondentu lista »Rus«, je izjavil, da vest o porazu Rusov na morju ni napravila škodljivega vtisa na čete na kopnem v pogledu vojaškega navdušenja. Taisti vojvoda se je izrazil nadpolno o vojni, ki se ima biti na kopnem. Na rojstni dan carice je v ogovoru na čete izrazil nado, da se v prihodnje carina razveseli z brzjavko v kateri bo čitati: »Zmagali smo, Japonci beže!« — »Novoje Vremja« pripisuje vestem o posredovanju miru, nekako važnost le v toliko, v kolikor kažejo te vesti da so Japonci do-

vršili svoje priprave in da se ima pričeti boj z nova.

Iz Berlina poročajo, da tam traja dalje negotovost glede na sklepanje mira v vzhodni Aziji.

Dovolj je znakov za to, da je Rusija v resnici odločena za nadaljevanje vojne. V berlinskih poučenih krogih sodijo v tem pogledu splošno, da treba s tem dejstvom resno računati, čeprav dohajajo iz ameriških in angleških virov nasprotno vesti.

Ruski poslaniški svetovalec grof Kravensky je zagotovil uredniku »Italie«, da so vesti o sklepanju miru popolnoma neosnovane ter da je končna usoda vojne zavisa od dejstva, kako se bodo držale vojne čete v Mandžuriji do sedaj še intaktne.

Istotako da je izmišljena vest o odstopu grofa Lamadorffa in o njegovem nadomeščanju po poslaniku Muravjevu.

Poročilo admirala Enkista o pomorski bitki.

Brzjavka, ki jo je dne 5. t. m. ob 11. uri 55 min. po noči odposlal z Manile carju Nikolaju admiral Enkist, poroča: Dne 27. maja ob 1. uri 45 m. popoldne smo na severu med otokom Tanšima in Ko Tsušima zagledali japonsko brodovje. Nebo je bilo jasno in pihljaj je lahek veter. Na južnem horizontu je bilo zelo oblačno. Prišel se je boj. Taktika Japoncev je kazala, da nas nočejo pustiti v Vladivostok. Kolikorkrat je naša eskadra hotela prodrati proti severu, vsakokrat jo je sovražnik, (ker so njegove ladje bile hitreje) dohitel ter so sovražne oklopnjače obstrlele v ale našo oklopnjačo, ki je plula na želu kolone. Devet japonskih križarjev ter oklopnjača »Čin Jen« so plule ob strani ter so skušale spraviti našo oklopnjačo v navzkrižni ogerj. Naše križarke so morale vse čas boja operirati proti njim, vsled česar so bile zelo nadlegovane naše transportne ladje.

Ko je boj trajal 50 minut, se je pričela potapljati »Oajabljja« in »Borodino« je postal nesposoben za boj. Kmalu na to je postal nesposoben za boj tudi »Knjaz Suvarov«, ker je na njem nastal požar in ker je izgubil jarbole in dimnike. Naša flota se je okrenila, da ščiti »Suvarova«. »Borodino« je zopet zavzel svojo prejšnjo pozicijo. V tem trenutku je bil na čelu »Aleksander III.«

Ob drugem spopadu se je potopil »Ural«. Njegovo močstvo je rešil neki transportni parnik. Taktika Japoncev je prisilila našo eskadro, da smo se morali gibati v krogu okolo naših transportnih ladij in torpedovk, dočim so se Japonci gibali v zunanem krogu.

Radi manjše hitrosti naših ladij je bilo težko zapustiti to pozicijo, vendar se je našemu brodovju pred njega poginom posrečilo, da je zamaglo predirati proti severu. V tem trenutku je neka blizo »Suvarova« nahajajoča se torpedovka dala signal, da je admiral Roždestvenski odstopil poveljstvo admiralu Nebogatovu. Imperator Aleksander III. je,

močno poškodovan, zapustil vrste. »Borodino« je ostal na čelu in je bil sedaj izpostavljen koncentričnemu ognju sovražnika. Ob solnčnem zahodu je »Borodino« oddal zadnji strel ter se potopil. Naše brodovje je odplulo tedaj v južni smeri, ker je zapazilo večje število japonskih torpedovk. V tem času so že manjkale ladje »Knjaz Suvarov«, »Borodino«, »Oajabljja«, »Kamčatka«, »Ural« in »Rus«.

Japonski križarji so med bojem s svojimi kroglijami velikega kalibra obstreljevali križarke, ki so bile pod mojim poveljstvom. Po noči so pričeli napadi s torpedi. O njih učinkih ne morem poročati ničesar, ker nisem mogel ruskih ladij razločiti od japonskih. Jaz sem večkrat poskusil ubežati proti severu, vendar so me ponovni napadi sovražnika pričili, da sem moral odpluti proti jugu. Ne da bi vedel, kje da se nahaja brodovje, sem dne 28. maja, ker sem bil v nevarnosti, da srečam skupno japonsko brodovje, in ker so bile moje ladje močno poškodovane in mi je tudi pričelo primanjkovati premoga, sklenil pluti proti Manili. Vedenja možva ne morem grajati ni najmanje.

V stvari glagolice.

Zadnje spljetsko »Jedinstvo« piše: »Po dobrih vesteh, ki smo jih prejeli, je vprašanje glagolice napredovalo in to mnogo. Ni treba verovati inozemskim listom. Po informacijah, ki smo jih dobili, so naši škofje storili, kar so mogli.«

Ločitev Norvegije od Švedske.

Te praznike so došle nastopne vesti: Z ozirom na bojzema inozemskih listov da se utegne samostojna Norveška spustiti v politične kombinacije z eno ali drugo velesilo, je vprašal zastopnik lista »Verdens-Gang« predsednika stortinga, Bernerja in ministra vnanjih stvari Lövlunda, v koliko je opravljena ta bojzen. Prvi je izjavil, da bo Norveška popolnoma nevtralna država ter se bo ogibala vsakih velikih političnih kombinacij. Da se odnošaji na poluotoku pomirijo, je nade, da bo Norvegija s Švedsko in Dansko razmišljala o sredstvih, kako bi se zavarovala nevtralnost teh treh severnih držav. To gospodarsko razmišljanje bo tem lagije, ker vsled razrušitve unije odpade vsaki povod za nesporazumljenje s Švedsko. V istem smislu se je izjavil tudi Lövlund, ki je še dodal, da bi bila vsaka velikopolitična zveza z eno ali drugo velesilo za Norveško največa nevarnost zbog komplikacij, ki bi utegnile nastati vsled tega.

Norveški adjutant de jour kralja Oskarja in ravno tako tudi norveški vojaški konsulent v Stokholmu sta zapustila Švedsko. Kralj se je prijazno poslovil od njiju ter izjavil, da smatra ta korak korektnim, ker so norveški generali prisegli zvestobo novi vladi.

PODLISTEK.

228

Prokletstvo.

Zgodovinski roman Avgusta Šenoa. — Nadaljeval in dovršil I. E. Tomić.

Prevel M. O.—Š.

Ta sigeora ni bila preveč mlada; veter in morda tudi burja časa je odpihnila z obraza čar prve mladosti, ali obraz jej je bil vendar kraven, sin in pravilen pod bujnimi črnimi lasmi. Ali zlasti, kakor je bila ta visoka ženska vedno oblečena v črno, kakor je črna tančica, pribožena z veliko zlato iglo padala po črnih kitah in preko bledega obraza na ramena, je vsakdo obstal z zbujejo pred to lepo prikaznijo in ni niti opazil tistih finih rezov po obrazu, iz katerih moreš včasih čitati prošlost celega človeka. Vrhu tega je Lukrecija svojina

drobnima nočicama v visokih čevljičkih krepko stopala podobno možkem, dvigala glavo visoko, ki jo je samo nagibala, ko je hotela koga prijeti, a z belima drčnima rokama je vedno znala stiskati na prsih črni si robece. Le jedna jedina hiba je pačila Lukrecijo. Grlo jej je bilo zamolklo in hripavo, podobno pavjemu. Nu, kaj za to? Moški ne vpršujejo pri ženski za grlo, ali po Lukreciji so se zanimali tolike moške glave po Zagrebu.

Lukrecija je vračala željne pogledje možkega spola vsikdar milo in drago, mlajim iz-pod obrvi sladko in ljubazljivo, starejim živo in p'šno, ker hladnejši krvi treba več ognja, da se ugrije.

Lahko je umeti, da se v onem »pobožnem« času ni posebno častno govorilo o zdravniškovi sestri, ker je bil zakon tak, da ženska pred svtom vedno sramežljivo gleda v tla, pa če je tudi že kako leto omožena. Lukrecija pa je obračala oč štrom po svetu, izlasti pa po možkih brkah ženske po mestu,

izlasti pa grde, so se prekrizavale ob imenu Lukrecijinem, pak so jo neuzmiljeno mlatile z jezikom, za kar pa se lepa Italijanka zopet ni brigala, ker ne le da je imela zdravniška za brata, ampak je imela tudi raznih drugih mogočnih zaščitnikov, med katerimi ni bil zadnji gospod Lučana, ban Slavonije, kakor se je govorilo po mestu. Cavagnoli se ni, to treba priznati, posebno brigal za krepost svoje sestre, pa je zatiskal obe očesi, kajti težko je prigovarjati visoki gospodi tudi tedaj, kadar greše. K temu je bila Lukrecija rezka in zobata, dočim je bil Cavagnoli velik neprijatelj vskemu razburjanju živcev. Zdravnik je stanoval v nekaki zidani pod mestnim zidom blizu beneške ulice. Ali kako se je živelo v tem brlogu, kako je bilo tu notri, to je vedel sam Bog, ker je tudi solnce imelo malokdaj prilike pogledati v te mračne zakotke. Ali glasovita zdravnikova koliba ni mogla biti ravno skrinja miru božjega, kajti ljudje so pripovedovali, da je bilo večkrat čuti v tih noči, kako se nekdo

tolče in psaje v nerazumljivem jeziku, ali vendar se je moglo razločevati Cavagnolijevo renčanje in Lukrecijino ostro kričanje. Ni še minol en cel dan, odkar so se oni trije redovniki namestili v križarskem samostanu, ko se je popoldne pod zdravnikovo hišo zaustavil črnikač človek, srednjega stasa in starosti. Sodé po temnem in suknem jopiču se svilenim pasom, po nizki okrogli kapi in po kratkem plašču, bil je ta človek trgovec in to od prekomorskih strani, kakor jih je vsako leto lepo število prihajalo v Zagreb, osobito za časa Štefanovega in Markovega somaja. Trgovec je udaril dva, trikrat se sekirico na zdravnikova vrata. Za hip se ni nikdo odzval. Trgovecu se je zmračil obraz od nestrpnosti in zopet je udaril na vrata. Sedaj se je začulo iz hiše drsanje papuše, lučnja v vratih se je odprla in črno oko je pogledalo ven.

(Pride še.)

Domače vesti.

Boj za pravo našega jezika. Gg. Josip, Andrej in Matej Koejančič od sv. Marije Magdalene spodnje, oziroma iz Truskih so prodali nekemu posestniku v Truskih kos sosednosti. Pogodba je bila napisana v slovenskem jeziku. Na to so dobili bratje Koejančič od okrajnega sodišča v Kopru odlok, ki jih obvešča, da se je omejenosti kos zemlje v zemljiški knjigi prepisal na ime kupovalca. Ker pa je bil ta odlok spisan v italijanskem jeziku, ga je Josip Koejančič vrnil sodišču s pripombo, da zahteva odlok v onem jeziku, v katerem je bila napisana pogodba. Okrajno sodišče pa mu je hitro zopet vrnilo odlok s pripombo, da sodišče ni dolžno prevajati spise. Iz te pripombe je razvidno, da je isti e. k. notar v Kopru, Stark, ki je napravil slovensko pogodbo, ki torej zna slovenski, uležil prošnjo za zemljišnji prepis v italijanskem jeziku.

To postopanje e. k. notarja treba ozi govsati najostreje. Dejstvo je, da stranki zahtevati slovensko pogodbo, mu ni dovoljevalo nobene dvombe na tem, v katerem jeziku želita stranki, da se izvede vse to postopanje. To je mogel g. e. k. notar vedeti tem bolj, ker ga je Josip Koejančič tudi apostrofiral v tem smislu in mu je celo zagrozil, da ga napade v »Edinosti«, ako bi uležil italijansko prošnjo. C. k. notar je torej prav dobro vedel, kaka je zahteva in želja naših ljudi. Vendar je vzel tanu drzno preziral zahtevo in pravico stranke, ki ga je pošteno pščala za njegovo delo.

Ta dogodek nam pravi, kako trdovratno se stavljajo zapreke uveljavljanju enakopravnosti našega jezika v uradnem poslovanju. Ali tudi sami smo krivi. Naše mladine študira vendar toliko, da bi se mogel primeren del ista posvečati tudi notarjatu! To bi bilo neizmerno važno. Izlasti v naši Istri so ravno e. k. notarji največji povspesvatelji italijanskega uradovanja. In mi smo uverjeni, da bi že marsikateri naš notar posloval v Istri, ako — bi bil zaprosil. Zdi se nam, da je sedaj v Buzetu razpisano mesto notara. Radovedni smo, je li kdo naš h zaprosil za to mesto. Če ni, pride tja Italijan. Potem pa se bomo gotovo točno oglašali in jeditovali, kako prizirajo naš jezik in kaka krivica se nam godi.

Predavanja prof. dra. Lončarja. V soboto zvečer je g. prof. dr. Lončar prišel v »Del. domu« svoj napovedani cikel predavanj s predavanjem: »Kako je navstalo delavsko vprašanje?« Glavne misli so bile:

Vsaka stvar mora imeti, predno nastane, vzroke in pogoje. Tudi delavsko vprašanje ni vzraslo kar čez noč iz tal, kakor gobe po dežju, temveč je moralo imeti predpogoje.

V starem veku se delavsko vprašanje ne pojavlja, kajti ljudje, ki so imeli državljanske pravice, se po tedanjih nazorih niso smeli pčtati z delom. Ljudem, ki so se pečali z delom, se ni priznavala niti osebna pravica (bili so sužnji), kar so opravičevali celo tedanji največji filozofi (Aristotel).

V srednjem veku gospodarskega razvoja, to je od 11. do 16. stoletja, delavci niso dobili političnih pravic, pač pa osebne. Niso bili več stvari, živina, sužnji, o katerih pravicami razpolaga gospodar po svoji volji, kakor je bilo v starem veku. Občniki so se združevali v zdruge »esche«. Vsaki ud »esche« je mogel po izvršenem mojsterskem izdelku (Meisterstück) postati sam mojster. Bilo pa je določeno, koliko b'ga in kdaj ga sme kdo producirati. V tej dobi je bilo vse delo koncentrirano v mestih.

V začetku 16. stoletja so se ljudje tujdoma izseljevali v novi svet. Propale so ljudovlade ob sredozemskem morju, ki so prej cvetele (Benetke, Genova), in povzdignile so se države ob Atlantskem morju (Španija, Portugalska, Francija). Začela se je kolonijalna politika, konsum je postal večji. Vselej te so »esche« propadli in trgo vina se je razvila. Denar, menjice, bankovci, čeki in kredit so igrali vlogo. Za večjo, hitrejšo, natančnejšo produkcijo so izumili stroje. V produkciji in konsumiranju se je razvila popolna svoboda, a, žalibog, le na korist kapitala.

Govorim je tu pokazal na temno stran svobode: kapitalizmu za delavca: če kapital propade, so vsi njegovi delavci na cesti. Če delavec, ki zna samo eno de'lo, izgubi še to, mu je pretrgana nit življenja. Otroci in ženske nadomeščajo možke pri strojih — s tem propada družina. Vselej draginje stanovanj po

velikih mestih morajo delavci stanovati po nezdruvilih stanovanjih. Kulturno delo ne more pri delavcu vpevati vspricho prevelike skrbi za vsakdanji kruh. Slednjič se moderni delavci ne more nadejati samostojnosti, ki jo je v srednjem veku lahko dosegel vsaki ud »esche«.

Vselej vseh teh slabih strani delavskega vprašanja je razvidno, da je isto opravičeno. In ker je v akutnem stanju, bodi skrb vsakega, da pomaga v ugodno rešitev tega vprašanja za vse prizadete.

Predavanja je bilo pohvalno vprejeto in so poslušalci (ki pa so prišli v pičlem številu, kar je obžalovat) pazno sledili govorniku.

O predavanjih v nedeljo in ponedeljek prinesemo poročila v prihodnjih številkah.

Russkij kružok v Ljubljani. Na daljnem Vzhodu boré se naši bratje za vse belo pleme proti besnim rumenokožcem in vsa Evropa glada ta žalostni proces z ravnodušnostjo, kakor da bi se tu ne šlo tudi za interese drugih narodov. In še celo škodljivo se ti Evropejci posmejujejo v pest, posebno na Nemškem in Angležkem in v Italiji. Sovražno časopisje je tudi nekaj naših ljudi potegnilo do brezčutja za naše brate na azijskem bojišču in napravilo iz njih kritike in — zabavljače. Imamo pa tudi, hvala Bogu, še veliko večino rodoljubov, ki občutijo rusko kakor našo nesrečo in verujejo v konečno rusko zmago.

Med take rodoljube bi s'elo štel tudi vse marljive člene »Ruskega kružka« v Ljubljani. Učenci tega društva se zbirajo brez vsake reklame skoro vse leto po 2 krat na teden v svoji učni dvorani, kjer pod vodstvom svojega učitelja, g. dr. Ljude. Jenka, pridno delujejo na kulturnem polju s priučnim ruščinom. Kakor star člin, imel sem zopet enkrat priliko posetiti en tak večer letšnjega kursa. In glej koliko presenečenje. Veliko število dam in gospodov je deklamovalo, čitalo in konverziralo v tako gladki ruščini, da sem sam sebi komaj verjel, da sem med svojimi rojaki, ko sem začel zopet z njimi govoriti slovensko. Da se zamorejo kurzisti v teku enega semestra naučiti tako gladke ruščine, pripisovati je le obojestranski ambiciji. Posebno praktični konverzacijski večeri prebl. gospe dr. Jenkove so mi zelo ugajali. Vsako leto se priučuje ruščini lepo število udov in žaleti je le, da bi se moji rojaki še bolj zanimali za to društvo. Kružok razpolaga tudi s krasno knjižnico. Ruskemu kružku pa kličem: le tako naprej in na mnogaja ljeta!

Smrtna kosa. Umrli je v St. Lovrenci pri Neblem na Goriškem tamošnji župnik, g. Andrej Gergolet v 41. letu starosti.

Janez Trdina častni meščan. Občinski zastop v Rudolfovem je v svoji seji dne 9. t. m. povodom 75-letnice profesorja in valedičnega našega pisatelja, gospoda Janeza Trdine, istega soglasno imenoval častnim meščanom mesta Rudolfova.

Slavljenec častitamo iskreno!

V Opatiji je bilo od dne 1. septembra pa do 7. junija 1918 oseb. Od 1. junija do vštete 7. junija je prirastlo 324 oseb. Dne 7. junija je bilo v zdravilišču 973 oseb.

Nov Tržačan. Domovinsko pravico v Trstu je dobil gospod Josip Koejančič pri sv. Mariji Magdaleni spodnji, rojen v Truskih in pristojen do sedaj v Mariboru pri Kopru.

Slovensko petje in — irredentovec. Predsinočnjim okoli 1. ure po polnuri je šla naša družba slovenskih mladeničev preko velikega trga. Maj pota so mladeniči poluglasno prepevali slovensko pesem (nekateri pravijo, da so paval »Najprej le, a mi ne vemo tega za gotovo). To pa ni bilo včasih nekaterim irredentovcem (Valje, Menesini, Raškovič in dr.), ki so se seli pred kavarno »Al Municipio«. Ti so vstali in zahtevali od Slovencev naj molče. Sveda se Slovenci niso niti zmenili za njihovo zahtevo. Zastopniki še neobčrne Italije so pa pograbili za stolice in jih začeli metati proti Slovincem, ki so pa njim vržene stolice takoj pobrali in jih zalufali nazaj. Stolice so bile tako vržene večkrat sem ter tje, razbilo se je par kozarcev in slednjič je ta hrup prizval dva redarja, ki sta artovala dva napadalec in ju tirala na ponočni policijski urad v ulico Tigor, kjer ju je uradnik vzel na zapisnik ter ju potem izpustil.

Vihar na morju. Sinoči po 6. uri je v tržaškem zalivu razsajal hud vihar. Vsem,

ki so bili na morju, je pretila resna nevarnost. Parnik »Miramare« je na povratku s zabavnega izleta našel mej Gradežem in Sestlanom čolna poln vode. V čolnu so bile vesla in malo ribiško orodje (trneki in slino), a nobenega človeka. Parnik je najdeni čolna remorkiral v naše pristanišče. Sedaj se skrbi, kaj da se je zgodilo z osebami, ki so bile v čolnu.

Ob 7. uri so z Brojence telefonirali na pristanišni urad, da se isheja tam blizo na morju čolna se štirimi osebami, ki se znamenji prosijo pomoči. Odšel je takoj od tukaj proti Brojenci parnik »Andre« pod poveljstvom poročnika Frausina iskat naznanjenega čolna, a ni našel ničesar. Tudi za te se je v skrbeh.

Cestni roparji. Predsinočnjim so bili aretovani Humbert Calafatti, Alfred Disthorn, neki Velišek, in še četrti, o katerem nimmo zvedeli imena, vsi 18-letni. Ti nadebudni mladeniči so bili malo poprej napadli v ulici Riborgo Ivana Kumarja, mu vzeli 26 kron denarja in ga povrhu še naklestili, a nekemu Petru Comini je bil Calafatti iztrgal raztelovalka zlato verižo in uro in ta dva predmeta izročil enemu ostalih treh. Comini ga je pa prijel in izročil redarjem. Pol ure pozneje so pa redarji aretovali še ostale tri.

Društvene in zabavne vesti.

Rodoljubke! Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metodija bo imela letšnji svoj občni zbor v nedeljo, dne 18. t. m. ob 5. uri pop. v nekdanjih prostorih »Čitalnice«. Kedo bi neki hotel še razlagati, kako potreba je ta podružnica tu v Trstu?! Kedo bo pravil to stoinkrat, da mora ta podružnica sama vzdrževati 3 otroške vrtce?! 18. leto deluje ista v prosep naroda, a v teh letih bi se bila mogla in morala povspeti še na višjo stopinjo delovanja, nego se je. Prva mej ženskimi podružnicami se je rodila naša tržaška, a prvom bi morala biti po intenzivnosti delovanja. Prihitite torej, rodoljubke, polnoštevilno na občni zbor, prinesite udnico, ali pa nakupite vsaj vsaka malo kolekov, ki jih imajo naše odbornice! Pridite, da ob računimo!

CXXXIX. odborova seja »Slovenske Matice« bo v Ljubljani, v ponedeljek, dne 19. rožnika t. l. ob petih popoldne v društveni pisarni.

Sporod: 1. Naznanila predsedništva. 2. Potrditev zapisnikov o 138. odborovi seji in o XLI. rednem občnem zboru. 3. Volitev predsednika, I. in II. podpredsednika, blagajnika, ključarjev in odsekov. 4. Tajnikovo poročilo. 5. Eventualija.

V Ljubljani, dne 8. rožnika 1905.
Predsednik:
Fr. Levec.

Narodni kolek je vdobiti pri upravi „Edinosti“

Razstava

Ulica Chiozza (dvorana Tersicore).
Obiskati se jo zamore vsaki dan. Ugodne cene.

Zahvala.
Podpisana se iz dna svojega srca zahvaljuje vsem onim milim osebami, ki so jej ob smrti nepozabnega nje

Eduarda

na kateri-koli način izrazili svoje sočutje. Posebno se zahvaljuje prečastiti duhovščini, čenjenemu učiteljstvu, velespoštovanima bratoma Ivanu in Alojziju Goriupu, slavnemu pevskega društva »Zvon« za ganljivo petje, e. kr. orožnikom, e. kr. finančni straži z višim finančnim komisarjem Terdanom na čelu, osobju družbe »tramvay«, darovateljem vencev in sploh vsem, ki so prihiteli od blizu in daleč, da izkažejo nepozabnemu pokojniku zadnjo ljubav in ga pospremijo k večnemu počitku. — Bog plati vsem!

OPČINE, 9. junija 1905.

Rodbina Drašek.

Zadnje brzojavne vesti.

Rusko-japonska vojna.

Akoija o miru

RIM 12. »Tribuna« poroča, da je italijanska vlada svojim poslanikom v inozemstvu poslala inštrukcije, po katerih naj isti dokler možno podpirajo rusko-japonsko mirovno pogajanja.

WASHINGTON 12. Roosevelt je danes prejel odgovor od Rusije, katera se izjavlja pripravljeno imenovati pooblaščenca, ki naj bi se sešli z japonskimi pooblaščeneci v svrhu razpravljanja mirovnega vprašanja.

Javni ples priredijo fantje iz Dan pri Sezani dne 2. julija t. l.

Mladenič večje knjigovodstva z večletno prakso, zmožen slovenskega, italijanskega, hrvatskega jezika v govoru in pisavi ter deloma tudi nemškega išče službe. Eventuelno tudi samo pol dneva. Ponudbe pod »Bodočnost« na upravo »Edinosti«.

Pekarna in sladčičarna z lastno tovarno biškotov

Fran Lampe

TRST - ulica Molin Grande št. 32 - TRST
3 krat na dan svež kruh, raznovrstne moke prvih ogrskih mlinov, fine vina v buteljkah, sladčice itd.

Sprejema naročbe za sladčice.

Alojzija Galberti
Naslednik: Fr. Hitty
TRST ul. Barriera vecchia št. 13.
Zaloga tu- in inozemskega blaga za moške obleke
Perilo. Platenina. Zefir.
Perkal.
Izbor drobnarij.
Sprejema naročbe za obleke.

Tovarna pohištva
Aleksander Levi Minzi

ulica Tesa št. 52 A
(v lastni hiši.)
ZALOGA:
Piazza Rosario (šolsko poslopje)
Cene, da se ni bati nikake konkurence.

Sprejemajo se vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih.
Ilustrovan cenik brezplačno in franko.

TOVARNA POHIŠTVA IGNAC KRON

TRST, ULICA CASSA DI RISPARMIO 5

MEBLOVANJE PO NAJMODERNEJŠIH ZAHTEVAM

KATALOGI BREZPLAČNO.

in prodaja pohištva izdelanega od najboljših delavcev se otvori v kratkem.

Ulica Chiozza (dvorana Tersicore).
Obiskati se jo zamore vsaki dan. Ugodne cene.